

**Az alapvető jogok biztosának
Jelentése
az AJB-317/2016. számú ügyben**

Előadó: dr. Várady Eszter

Az eljárás megindulása

A megyei vizsgálat sorozat keretében 2016-ben Vas megye intézményi rendszerének alapjogi szempontú feltérképezését célzó átfogó vizsgálatot indítottam, amelynek keretében sort kerítettem a megyei közszolgáltatók ügyfélszolgálati tevékenységének ellenőrzésére is. Munkatársaim 2016. május 30-án felkeresték a VASVÍZ Vas megyei Víz- és Csatornamű Zrt. (továbbiakban VASVÍZ) Ügyfélszolgálati Irodáját, ahol helyszíni vizsgálat keretében kértek tájékoztatást az ügyfélszolgálat működésének körülményeiről és annak rendjéről. A vizsgálat további kiemelkedő célja a szolgáltatóra vonatkozó jogi szabályozással kapcsolatban – a gyakorlati tapasztalatok alapján – esetlegesen felmerült anomáliák feltárása, ezzel összefüggő párbeszéd kezdeményezése.

Alkalmazott jogszabályok

- Magyarország Alaptörvénye
- Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Ajbt.)
- A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény
- A vízgazdálkodási hatósági jogkör gyakorlásáról szóló 72/1996. (V. 22.) Korm. rendelet
- Az ivóvíz minőségi követelményeiről és az ellenőrzés rendjéről szóló 201/2001. (X. 25.) Korm. rendelet
- A víziközművek üzemeltetéséről szóló 21/2002.(IV.25). KöViM rendelet
- A víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény (a továbbiakban: Vksztv.)
- a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 58/2013. (II. 27.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.)
- A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fogyasztóvédelmi Törvény)
- A fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény
- A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény (a továbbiakban: Fot.)

Az érintett alapvető jogok és alapelvek

- *A jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelménye* [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés: „Magyarország független, demokratikus jogállam”.]
- *A hatósági ügyek tisztességes intézése* [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”]
- *A jogorvoslathoz való jog* [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”]
- *Az egyenlő bánásmód követelménye és az esélyegyenlőség elve:* „A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes. Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai, vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja. Magyarország külön intézkedésekkel védi a gyermekeket, a nőket, az időseket és a fogyatékkal élőket.” [Alaptörvény XV. cikk (1), (2) és (5) bekezdés]
- *A fogyatékosággal élők kiemelt védelme:* „Magyarország külön intézkedésekkel védi a gyermekeket, a nőket, az időseket és a fogyatékkal élőket.” [Alaptörvény XV. cikk (5) bekezdés]

A vizsgálat megállapításai

I. A hatáskör tekintetében

Az alapvető jogok biztosának feladat- és hatáskörét, valamint az ezek ellátásához szükséges vizsgálati jogosultságokat az Ajbt. határozza meg. Az Ajbt. 18. § (1) bekezdés alapján az alapvető jogok biztosához bárki fordulhat, ha megítélése szerint közigazgatási szerv vagy *közszolgáltatást végző szerv* tevékenysége vagy mulasztása a beadványt tevő személy alapvető jogát sérti vagy annak közvetlen veszélyével jár, feltéve, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket – ide nem értve a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát – már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Ajbt. 18. § (1) bekezdés 1) pontja, és a (2) bekezdése alapján a közszolgáltatást végző szerv – függetlenül attól, hogy milyen szervezeti formában működik – tevékenységének vizsgálata egyértelműen ombudsmani hatáskörbe tartozik.

II. Az érintett alapvető jogok és elvek tekintetében

Az alapvető jogok biztosa egy adott társadalmi probléma mögött álló összefüggés-rendszer feltárása során autonóm, objektív és neutrális módon, kizárólag alapjogi érvek felsorakoztatásával és összevetésével tesz eleget mandátumának. Az ombudsmani intézmény megalakulása óta az országgyűlés biztos következetesen, zsinórmértékként támaszkodott az Alkotmánybíróság alapvető jogállami garanciákkal és az alapjogok tartalmával kapcsolatos elvi megállapításaira, valamint – az ombudsmani jogvédelem speciális vonásainak megfelelően – alkalmazta az alapjog-korlátozás alkotmányosságát megítélni hivatott egyes alapjogi tesztek. A jelentés megállapításaival összefüggésben ismételten hivatkozom arra, hogy az Alaptörvény vonatkozó rendelkezéseinek szövege az Alaptörvény Negyedik Módosításának hatályba lépését követően továbbra is nagyrészt megegyezik az Alkotmányban foglaltakkal, az alkotmányos követelmények és alapjogok tekintetében jellemzően nem tartalmaz olyan rendelkezéseket, amely ellentétesek volnának a korábbi szöveggel.

Az Alkotmánybíróság a 22/2012. (V. 11.) AB határozatában arra mutatott rá, hogy *„az előző Alkotmány és az Alaptörvény egyes rendelkezései tartalmi egyezősége esetén éppen nem a korábbi alkotmánybírósági döntésben megjelenő jogelvek átvételét, hanem azok figyelmen kívül hagyását kell indokolni.”*

1. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése alapján Magyarország *független, demokratikus jogállam*. Az Alkotmánybíróság korábbi töretlen gyakorlata alapján ennek a jogállami minőségnek nélkülözhetetlen eleme a *jogbiztonság*.

Amint arra az Alkotmánybíróság felhívta a figyelmet a 30/2012. (VI. 27.) AB határozatában, az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése és az Alkotmány 2. § (1) bekezdése azonosan deklarálnak a jogállami klauzulát, tehát az eddig kialakított alkotmánybírósági gyakorlat relevánsnak tekinthető a vizsgálat során. Az Alkotmánybíróság által gyakran hivatkozott tétel, hogy a jogbiztonság az állam – s elsősorban a jogalkotó – kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. A jogbiztonság nem csupán *az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is*. A jogállamiság elvéből folyó követelmény a közhatalom, a közigazgatás törvény alá rendeltsége: a közhatalommal rendelkező szervek a jog által megállapított működési rendben, a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki tevékenységüket. Nem hagyható figyelmen kívül továbbá, hogy a kiszámíthatóság – beleértve az egységes jogalkalmazást – és az eljárási garanciák biztosítása szorosan összekapcsolódik az egyes alanyi alapjogok, szabadságjogok védelmével, mintegy kölcsönösen feltételezik egymást.

2. Az Alaptörvény XXIV. cikke (1) bekezdése értelmében *mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék*. A tisztességes eljárás követelménye olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni. *Álláspontunk szerint a jogállamiság és az abból fakadó tisztességes eljárás követelményének nemcsak a szabályozási szinten, hanem a jogalkalmazó szervek mindennapi gyakorlatában is folyamatosan érvényesülnie kell.*

A közvetlen alkotmányi garanciák gazdaságossági és célszerűségi okokból, az eljárás egyszerűsítése vagy az időszűrés követelményének érvényesülése címén sem mellőzhető.

3. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése rögzíti *a jogorvoslathoz való jogot, mely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.* Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint a jogorvoslathoz való jog, mint alkotmányos alapjog immanens tartalma az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetősége. *A jogorvoslathoz való jog tényleges érvényesüléséhez a „jogorvoslás” lehetősége is szükséges, vagyis az, hogy a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát.*¹ *A jogorvoslathoz való jog lényeges tartalma kiterjed a jogorvoslati lehetőségről vagy annak hiányáról való tájékoztatásra is.* A tájékoztatási kötelezettséget az eljárási kódexek is kiemelik, hangsúlyozva, hogy a jogorvoslatról való tájékoztatás nem múlhat az egyes hatóságok mérlegelésén, belátásán. A jogorvoslathoz való jog törvényben meghatározottak szerint gyakorolható, ezért az egyes eljárásokban eltérő szabályozás lehetséges. Az érintettnek minden olyan esetben, amikor azt az adott jogszabály lehetővé teszi, meg kell adni a lehetőséget arra, hogy az általa sérelmezett döntés ellen jogorvoslattal éljen.

4. Az Alaptörvény XV. cikkének (2) bekezdése tartalmazza *a diszkrimináció tilalmát, mely szerint Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.* Az Alaptörvény XV. cikk (4) bekezdése továbbá előírja, hogy *Magyarország az esélyegyenlőség megvalósulását külön intézkedésekkel segíti,* a XV. cikk (5) bekezdése emellett külön is kiemeli, hogy *Magyarország külön intézkedésekkel védi a gyermekeket, a nőket, az időseket és a fogyatékkal élőket.*

A két évtizedes, töretlen, az Alaptörvény fenti rendelkezése alapján továbbra is irányadónak tekinthető alkotmánybírósági gyakorlat rögzíti, hogy *a hátrányos megkülönböztetés tilalma* arra vonatkozik, hogy a jognak mindenkit egyenlőként, egyenlő méltóságú személyként kell kezelnie, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell a jogosultságok és kedvezmények elosztásának szempontjait meghatározni. A megkülönböztetés alkotmányossága tekintetében az Alkotmánybíróság két mércét alkalmazott. Az alkotmányos alapjogok tekintetében megvalósuló egyenlőtlen bánásmód esetén annak alkotmányossága az alapvető jogok korlátozására irányadó szükségességi-arányossági teszt alapján ítéldhető meg. Bár az Alkotmány – ahogyan az Alaptörvény is – szövegszerűen csak az alapvető jogok tekintetében tiltotta a hátrányos megkülönböztetést, az Alkotmánybíróság szerint e tilalom, ha a megkülönböztetés sérti az emberi méltósághoz való alapvető jogot, kiterjed az egész jogrendszerre.

Az Alaptörvény XV. cikk (4) bekezdése szerint Magyarország az esélyegyenlőség megvalósulását külön intézkedésekkel segíti. Az Alaptörvény XV. cikk (5) bekezdése rögzíti, hogy Magyarország külön intézkedésekkel védi a gyermekeket, a nőket, az időseket és *a fogyatékosággal élőket.* Az Alaptörvény tehát az időseket és a fogyatékosággal élőket gondoskodásra szoruló és külön védelmet igénylő csoportként emeli ki. Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében rögzített a hátrányos megkülönböztetés általános tilalma alóli kivételt jelent az Alaptörvény idézett rendelkezése, amelyek alapján Magyarország az esélyegyenlőtlenségek kiküszöbölését célzó intézkedéseket is tesz.

E rendelkezés értelmében az egyenlőség tartalmi megvalósulását szolgáló, az esélyegyenlőtlenség felszámolása érdekében tett pozitív megkülönböztetés megengedett. Az esélyegyenlőség elősegítése az állam részéről egy jogi lehetőséget biztosít, ugyanakkor bizonyos, valamely tulajdonságuk (pl. életkor, betegség, fogyatékoság) okán sajátos, kiszolgáltatottabb helyzetük miatt objektíve hátrányba kerülő személyek csoportjainál az állami beavatkozás *nem fakultatív feladat:* az állam köteles hatékony lépéseket tenni az eredendő, súlyosan egyenlőtlen helyzet felszámolására. Az alkotmánybírósági gyakorlat szerint az állam szabadságot élvez abban, hogy milyen módon, milyen jogi, normatív és anyagi eszközökkel teljesíti az esélyegyenlőség előmozdítására vonatkozó alkotmányos kötelezettségét, mint államcél: e körben mérlegelni lehet az eszközök megválasztásában az állam teherbíró képességét.

III. A helyszíni vizsgálat tapasztalatai tekintetében

Az alapjogi biztosok az ombudsman-intézmény megalakulásától kezdődően minden rendelkezésre álló eszközzel – helyszíni ellenőrzések, hivatalból elindított vizsgálatok, jogalkotási kezdeményezések révén – igyekeztek fellépni az ügyfelek tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának védelme érdekében.

¹ 23/1998. (VI. 9.) AB határozat, 49/1998. (XI. 27.) AB határozat, 19/1999. (VI. 25.) AB határozat.

Az előzetes bejelentés nélküli helyszíni vizsgálat egyrészt az érintett közszolgáltatást végző szerv ügyfélfogadási tevékenységének, a panaszkezelés-ügyféltájékoztatás alternatíváinak, a munka- és ügyfélfogadási körülmények, valamint az épület akadálymentesítésének ellenőrzésére terjedt ki. Másrészt kiemelő célja volt a vízszolgáltatásra vonatkozó jogszabályok alkalmazásával a gyakorlatban felmerült ellentmondások, anomáliák tisztázása, e tárgykörben a szolgáltatóval történő párbeszéd kezdeményezése. A vizsgálat harmadik célja, egy, az ombudsmani praxisban beadványok alapján felmerült lehetőség – az előre fizetős, vagy kártyás vízóra – hiányának tisztázása.

A helyszíni vizsgálat tárgyát képezte a mozgáskorlátozott személyek számára az ügyfélszolgálat szolgáltatásainak elérhetősége, tekintettel arra, hogy a Fot. 5. §-a értelmében a fogyatékos személynek joga van a számára akadálymentes, továbbá érzékelhető és biztonságos épített környezetre.

A Fot. 7/A. § (1) bekezdése kimondja azt is, hogy a fogyatékos személy számára – figyelembe véve a különböző fogyatékosági csoportok eltérő speciális szükségleteit – biztosítani kell a közszolgáltatásokhoz való egyenlő esélyű hozzáférést. Az ügyfélszolgálati rendszerben működtetett szolgáltató tevékenység közszolgáltatásnak minősül. Az épület egyenlő eséllyel hozzáférhető, ha mindenki, különösen a mozgási, látási, hallási, mentális és kommunikációs funkciókban sérült emberek számára megközelíthető, a nyilvánosság számára nyitva álló része bejárható, vészhelyzetben biztonsággal elhagyható, valamint az épületben a tárgyak, berendezések mindenki számára rendeltetésszerűen használhatók.

Az Ügyfélszolgálat akadálymentesen megközelíthető a mozgáskorlátozott ügyfelek számára. Az akadálymentesítés területén munkatársaim hiányosságokat nem tapasztaltak, az ügyfélszolgálat hozzáférhető a fogyatékosokkal élő személyek számára. Sajnálatosan az ügyfelek számára nyilvános mosdó, valamint parkolóhely nincs kialakítva. A helység tiszta, a munkapultok kellően szeparáltak, mellyel biztosítják az ügyintézés diszkrécióját. A várakozó ügyfelek számára elegendő ülőhely, valamint ivóvíz hozzáférhető. Az ügyfélfogadás rendje teljes mértékben lefedi az igényeket. Csütörtökön hosszított nyitva tartást biztosítanak az ügyintézésre, reggel 8 órától 20 óráig állnak az ügyfelek rendelkezésére.

A kirendeltségen ügyfélhívó rendszer működik, melyben fennakadást nem tapasztaltak. A sorszámot húzott ügyfelet minden esetben kiszolgálják. Az ügyfélszolgálat call centert üzemeltet három telefonos munkaállomással, teljes munkaidőben, melyre komoly igény mutatkozik, és jelentősen csökkenti a személyes ügyfélforgalmat. Szükség esetén e munkaállomások további hárommal bővíthetők.

A szolgáltató honlapja fejlesztés alatt áll, a jövőben az ügyfelek rendelkezésére fog állni az elektronikus ügyintézés is. Jelenleg üzemelő oldaluk is un. akadálymentesített honlap, mely a Vakok Intézetének együttműködésével készült.

Az ügyfélszolgálati csoportvezető tájékoztatása alapján a legtipikusabb ügyintézési témakörök a tulajdonosváltás bejelentése, és az ezzel összefüggő átírás, a résszámla módosítás, a soron kívüli számlaigénylés, számlakorrekció, számlamagyarázat kérés, hibabejelentés, valamint a védendő felhasználókkal kapcsolatos ügyintézés. A képernyő előtti munkavégzés minimális egészségügyi és biztonsági követelményeiről szóló 50/1999. (XI. 3.) EüM rendelet rendelkezéseire figyelemmel az alkalmazottaknak biztosítják, hogy minden órában 10 percre megszakíthassák a folyamatos képernyő előtti munkájukat. A húsz perces ebédszünetet a kollégák egymást váltva oldják meg.

Munkatársaim kérdésére a csoportvezető beszámolt arról, hogy a 2015. év folyamán 168 esetben éltek panasszal a felhasználók, kilenc esetben fordultak a fogyasztóvédelmi hatósághoz, egy esetben vették igénybe a Békéltető Testület eljárását. Fenti esetekből egyetlen alkalommal marasztalták el a társaságot, a többi esetben pedig a jogsértés hiányát állapították meg.

Az ügyfélszolgálat működésének, az ügyfelek, valamint a munkavállalók körülményeinek, alapvető jogaik érvényesülésének vizsgálatát követően a tájékozódás fókuszja a kártyás vízmérők alkalmazásának lehetőségeire, valamint a víziközmű-szolgáltatás jogértelmezési problémáira, illetve a szabályozás hiányosságaira irányult.

Az ombudsmani gyakorlat során, a panaszok és az alapvető jogok érvényesülésének vizsgálata során felmerült, hogy más szolgáltatóval ellentétben a víziközmű szolgáltatók nem alkalmazzák az un. előretöltős, vagy kártyás mérőórákat. Az ügyfélszolgálati csoportvezető beszámolt arról, hogy társaságuk tervezi az előre fizetős mérők bevezetését, jelenleg folyamatban van a megvalósítás lehetőségeinek vizsgálata.

Tájékoztattott arról is, hogy Körmenten nagymértékű társasházi tartozás miatt kialakításra került a kártyás mérés, e mechanizmus működése egy referencia lesz a többi szolgáltatónak is.

A helyszíni vizsgálat egyik legnagyobb eredménye a víziközmű ágazatot érintő jogi szabályozás hiányosságainak, pontatlanságainak tisztázására irányuló párbeszéd volt, melyet munkatársaim folytattak a hivatal tapasztalatait közvetítve, összevetve a szolgáltató ügyfélszolgálati csoportvezetőjének észrevételeivel. Az említett anomáliákat az alábbiakban foglalom össze: A csoportvezető kifejtette, hogy problémát jelent a szolgáltatóknak, hogy nincs definiálva a panasz, a reklamáció és a beadvány fogalma. E megállapítást szeretném kiemelni, mivel egy előző megjelölés során, egy másik vízszolgáltató vezetője is jelezte felénk e problémát (AJBH-2095/2015. számú jelentés).

Jelezte azt is, hogy a Vksztv. 61/A. § (7) bekezdése előírja a védendő fogyasztónak, hogy minden év március 31-ig igazolják, hogy védettségük továbbra is fennáll. Ha az igazolást elmulasztják, törölni kell őket a nyilvántartásból, akkor is, ha az igazolásuk még akár hónapokig érvényes lenne.

A Vhr. 88/B. § (7) bekezdése előírja, hogy a védendő felhasználókat ezen kötelezettségről a víziközmű-szolgáltatónak március 31-ét megelőzően legalább 15 nappal írásban, igazolható módon értesíteni kell. Emellett a Vhr. 88/B. § (6) bekezdése értelmében, ha a védettséget igazoló körülmény határozott ideig áll fenn, a víziközmű-szolgáltatónak a határidő lejártát 30 nappal megelőzően fel kell hívni a védendő fogyasztó figyelmét, hogy amennyiben nem hosszabbítja meg védendő fogyasztói státuszát, a nyilvántartásból törlésre kerül. A mostani jogi szabályozás szerint tehát duplán értesítik a víziközmű-szolgáltatók a védendő fogyasztókat, és a március 31-i igazolás érdekében a védendő felhasználónak ismét fel kell keresni az igazolást kiállító szervet, annak ellenére, hogy a védettséget igazoló körülmény lejárat ideje sok esetben csak hónapok múlva jár le. A szabályozás hiányosságai, pontatlanságai a fogyasztók jogbiztonságát is sérthetik, ezáltal az állampolgárok alapvető jogainak érvényesülését veszélyeztethetik.

Fentiek alapján az osztályvezető észrevételeivel kapcsolatban kialakított álláspontom a következő:

1. Alapjogvédelmi szempontból egyetértek azzal, hogy a pontos, jól körülhatárolt definíciók elengedhetetlenek a jogbiztonság szempontjából.
2. A védendő fogyasztói státusz fentiekben vázolt igazolási kötelezettsége aránytalan terhet ró az ügyeik vitelében amúgy is sokszor korlátozott védendő felhasználókra, továbbá szintén aránytalan és dupla adminisztrációs terhet jelent a víziközmű-szolgáltatókra, a költségek oldalán túl, a környezetvédelmi szempontokat figyelembe véve.

Intézkedésem

A fentiekből következően megállapítom, hogy a VASIVÍZ Vas megyei Vízf- és Csatornaművek Zrt. Ügyfélszolgálati kirendeltsége a jogszabályi és szakmai előírásoknak megfelelően működik, a tevékenységükkel kapcsolatban a helyszíni vizsgálat során alapvető joggal összefüggő visszásságot nem észleltem, ebből következően ombudsmani intézkedés kezdeményezése nem indokolt.

A vizsgálati jelentésben feltárt alapvető jogok érvényesülését veszélyeztető szabályozással összefüggésben az Ajbt. 37. §-a alapján felkérem a *nemzeti fejlesztési minisztert*, hogy tekintse át az észrevételeimmel érintett ágazati szabályozást.

A jogszabályi előírások nem egyértelmű megfogalmazása a jogállamiságból fakadó jogbiztonsághoz fűződő joggal összefüggésben visszásságot idézhet elő. A visszásságok jövőbeni megelőzése érdekében szükségesnek tartom a víziközmű szolgáltatásra vonatkozó, a fentiekben tárgyalt szabályok pontosítását.

Budapest, 2017. január

Székely László sk.